

3. ZUŠkoviny

číslo

IX. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 3. listopadu 2014 s Malými básněmi v próze Ch. Baudelaira v příloze

Úvodník

Je listopad. Dny se zkracují, noci jsou delší a delší. Opouštět domov za tmy a stejně tak se i vracet není ničím výjimečným. Venku přituhuje, my oprašujeme kabáty a uvědomujeme si, že to nejhorší je teprve před námi. Najít chuť ke vstávání, nebo i k nějakému tomu žití je v tomto období náročnější, než kdy jindy.

Právě uprostřed těchto chladných dnů jsem, postrádajíc motivaci k jakékoliv činnosti, narazila ku příležitosti „kolaudace“ nového pianina na ulici, o které se mimo jiných akcí dočtete v listopadovém čísle, na jeden z Baudelairových textů – Opíjejte se! Je zřejmé, že každý si ho vyloží po svém. Pro řešení existencionálních problémů je podle mě opjení se vínem však poměrně krátkozrakým řešením.

Naopak ono opojení uměním zdá se mi velmi příhodné. Listopad je měsícem kulturního dění v našem okolí! Nemluvě o začátku plesové sezony, množství festivalů nebo koncertů se nakumulovalo do příštích čtyř týdnů. Není nic lepšího pro podzimní sentiment než navštěvování takových akcí!

Umění nám dává nové podněty, ukazuje nám jiné možnosti nahlížení lidí a věcí. Taková tajemství neskýtají jen knížky s poezií, divadelní představení a filmy, stejně tak nám je nabízí výtvarné objekty, či hudba. Nechat se jimi vést není žádná povinnost. Cítíte-li se příliš unavení, můžete se jen opájet estetikou bez hlubších významů. Umění od Vás nic neočekává, a tak, pokud Vás to těší, jej můžete jen pozorovat. Dokonce i použít ho jako důvod jednou vyrazit do společnosti. Však on Vám to pan Baudelaire odpustí.

P. S: Pokud nevíte, jaké zajímavé kulturní akce se zúčastnit, přečtěte si příložený program naší ZUŠky na listopad. Nashledávanou! Ga

Piáno vyzdobené žáky výtvarného oboru pod vedením paní učitelky Radky Ulichové najdete na náměstí v Jaroměři. Velká škoda, že náš měsíčník nemá barevné obrázky. POKUD nástroj na náměstí najdete a pořídíte si s ním fotografii, ať hrajete či nehrajete, a pošlete ji na mailovou adresu ZUŠ: zus.jaromer@quick.cz, pod heslem Zuškoviny, odměna Vás nemine!!! Těšíme se!

Vaše redakce

Z notesu pana ředitele

To máme krásný podzim, že? Není žádná velká zima a tak můžeme venku do sytosti obdivovat všechnu tu barevnou nádheru. Z polí, zahrad a zahrádek už je téměř všechno sklizeno a i u nás v ZUŠce jsme měli první úrodu z letošního školního roku. Vlastně úrodučkou. Vlastně Naši úrodučkou. Krásný večer s vystoupením nejmladších žáků z hudebního a literárně – dramatického oboru s krásnou výzdobou sálu a celé školy od výtvarníků. A kdo jste nebyl na „úrodučce“ přijďte určitě ve středu 5. listopadu na Naši úrodu. To je to samé, ale ve větším. Za všechnu tu podzimní barevnou nádheru nejen v přírodě, ale i u nás ve škole bych ještě rád zmínil dvě akce. Tou první byl nevšední, zajímavý počin umístit na jaroměřském náměstí piano, na které by si mohl kdokoliv zahrát pro svoji potěchu a radost všech ostatních. Nápad, který úžasně funguje ve velkých městech, tak proč by to nešlo i u nás, řekl si pan Rudolfský. Šlo. Nebojte, nikomu ve třídě klavír chybět nebude. Nástroj pro jaroměřské náměstí zajistil pan Petr Bischof, vynikající klavírník, kterému se nápad pana Rudolfského líbil. A abychom neměli obyčejný klavír, jako mají všude, tak ten náš jaroměřský je krásně vyzdobený od našich výtvarníků. Ale opravdu krásně, to musíte vidět. O samotné uvedení nástroje se v pátek 24. října postaraly studentky z dramatu a na piano exceloval Štěpán Bischof se svými oblíbenými ragtimy. Až půjdete přes náměstí, nezapomeňte na něj. A hned následující sobotu jsme měli ve škole slavnostní odpoledne, když naše pěvecké oddělení křtilo své nové CD: Slavicí hraběte Šporka. Odpoledne to bylo nad jiné příjemné, se sváteční atmosférou, ale přitom uvolněnou a přirozenou. Svíčky v koncertním sále a spousta dobrot na stolech byly pomyslnou jahůdkou celého křtu, kde zaznělo od našich zpěváků za řízení Kristýny Brzkové za klavírního doprovodu Ivany Kubíčkové tolik krásné a povznášející muziky. A pokud jste to nestihli, neklesejte na duchu. Krásných a zajímavých počinů je ještě spousta před námi. Za všechny vás srdečně zvou na letošní JAZZOMĚŘ 2014 do Městského divadla v Jaroměři 8. listopadu v 19 hodin. JAZZOMĚŘ se stala svátkem všech milovníků dobré jazzové muziky a věřte, že i letošní ročník bude stát za to. Kromě našeho výborně sólujícího Big Bandu hraběte Šporka pod vedením Martina Brunnera se budete moct nechat unést výbornými kusy od FACTORIAL! ORCHESTRA z Hradce Králové, pod vedením Zdeňka Boreckého. A já bych málem zapomněl! V půlce října jsme se byli podívat v Hospitalu Kuks. Do míst, kde téměř z popela vstává barokní skvost, ve kterém budeme mít mimo jiné prostory pro naši práci. Místo samo o sobě divokrásné, inspirující a teď už i vypadající, že bychom v něm mohli společně muzicírovat, kreslit, modelovat a hrát divadlo. Na každou činnost a pro každý obor nám řemeslníci připravují učebny ateliér a divadlo, tak jim držíme palce, ať to všechno stihnou. Užívejte si krásný podzim!

Na shledanou s Vámi se těší Vlastimil Kovář.

nádvoří Hospitalu, pohled na prostory, které budeme užívat k výuce

budoucí divadelní prostor

Hodina v ZUŠ-ce (Hodina o životě)

Podzimní déšť vyťukává na okno své etudy. Kapka za kapkou stéká po skleněné tabuli, tvoří potůčky a říčky, až se vodní příděl z nebes stává vodopádem, jenž energicky šumí v okapech a silou svého hlasu upozaduje tóny v místnosti. Viola da gamba zní poslušněji než vodní múzy, ačkoli studentovy prsty občas hledají své místo na strunách. Barokní nástroj potřebuje lásku, něhu i vášeň. Naplněn očekávaným posune své posluchače do jiného času i místa, stačí zavřít oči a nechat se unášet. Student přebírá umění učitelovo. S láskou, něhou i vášní mládeňského věku nechává se vést radami zkušenějšího.

Dva muži vedle sebe sedí a rozmlouvají. Ten starší ví, o čem mluví, ten mladší se těší, až to pochopí. Muž vypráví a klid a jistota se rozléhá do prostoru, mladík poslouchá a chvílemi se pokouší o svůj vlastní projev. Učitel s trpělivým úsměvem vede svého žáka, žák s uznalou pokorou naslouchá. Snaha obou je korunována dialogem znějícím čistými tóny. Tolerance a vzájemné uznání je dnešnímu světu tak potřeba ...

Podzimní déšť vyťukává na okno své etudy. Určený čas uplynul velice rychle, jako vodopád mizí v nenávratnu. Ponechám si vyslechnuté tóny v archivu své duše. Roznesu do světa radost z prožitého okamžiku. Potkává-li Člověk Člověka, nemusíme se o svou budoucnost bát, naše bytí bude naplněno harmonií. Život potřebuje lásku, něhu i vášeň. Naplněn očekávaným odejme od člověka zlo a posune ho do království bez hněvu a pláče. *A*

P jako Poděkování za Piano

Veliké poděkování patří paní profesorce Jarmile Gabrielové, významné české muzikoložce a jaroměřské rodačce, která věnovala naší škole krásné piano zn. PETROF. Od roku 2015, kdy budeme mít prostory pro výuku v nově opraveném Hospitalu na Kuksu, bude nástrojem ve třídě hudebního oboru. Vlastimil Kovář

za knihy Literárně- dramatický obor velmi děkuje paní Janě Žárské, která nám do dramatické knihovny věnovala knihy o dějinách divadla. Děkujeme! Jarka Holasová

Bylo – Nebylo

Domov sv. Josefa v Žirči

V pátek 3. října vystoupil flétnový soubor MUSICA PER LEGNI, ve složení Alžběta Skořepová, Veronika Zemková, Lucie Nováková a Klára Kazmirowská, v Domově sv. Josefa v Žirči při slavnostním otevření nových zrekonstruovaných prostor. Společně s nimi zpívala Petra Janečková, Šárka Pádřová a Adéla Šimková. Této slavnosti se zúčastnili nejen klienti Domova, ale také vedení města Dvora Králové, delegace z krajského úřadu a ministryně práce a sociálních věcí paní Michaela Marksová. Martina Zemková

„Co přesně budeme hrát? V kolik hodin to bude? Budeme venku nebo uvnitř?“ podobné otázky zazněly 3. října v autě plném začek naší ZUŠ. Odpovědět však s jistotou nemohl nikdo. Věděly jsme jen, že budeme hrát na slavnostním otevření nového sociálního podniku při Domově svatého Josefa v Žirči a bude tam i nějaká

ministryně. Hned po příjezdu nám pracovnice vše objasnily: budeme si hrát, co chceme, začneme, až přijdou lidé a stát budeme venku vedle dveří. A odvedly nás k nové, jasně červené budově. Připravily jsme se, naladily flétny, „zpěvule“ se rozezpívaly, a jakmile přišli první hosté spolu s paní ministryní Marksovou, začaly jsme hrát. Potom se ti důležití střídali u mikrofonu. Po slavnostním přípitku jsme zahrály velkolepé *Canto di Gloria*, po kterém následovala prohlídka objektu. Tu jsme vyplnily několika různými skladbami.

Pak jsme zase vše sbalily a šly za paní učitelkou. Zavedla nás do menší místnosti, kde byl stůl plný jídla. Vypadalo to nádherně. Mohly jsme si dát, na co jsme měly chuť. Byly tam řízky, chlebičky, zelenina všeho druhu, koláčky, banánová roláda... a to byla to moc pěkná tečka. Děkujeme. Bapu

Návštěva v Petrofu

Ve středu 9. října jsme se s kolegyní Mgr. Radkou Morávkovou a třiceti žáky naší ZUŠky vypravili na exkurzi do firmy Petrof v Hradci Králové. Během hodinové komentované prohlídky jsme měli možnost na vlastní oči shlédnout výrobu pianin a klavírů v různých velikostech, barvách a stylech. Největším zážitkem pro žáky byla možnost zahrát si na nejnovější koncertní křídlo Ant. Petrof, které vzniklo letos k 150. výročí založení firmy Petrof. Firma zatím vyrobila pouze 4 kusy tohoto nástroje a cena jednoho krasavce s některými pozlacenými součástkami činí 3 600 000,- Kč. Dovolují si pochválit všechny žáky za vzorné a ukázněné chování během výletu.

Mgr. Markéta Kočí

Byl pátek 17. října a Lenka Vítová a já (Petra Janečková) spolu s paní učitelkou Kristýnou. Brzkovou a Ivanou Kubičkovou jsme vyrazily reprezentovat naši „Zušku“ do Prahy na Píšňovou soutěž Bohuslava Martinů, která se konala na Žižkovském hudebním gymnáziu. Řekla bych, že konkurence rapidně vzrostla. Kategorii bylo celkem osm, a každá přesahovala 20 soutěžících. Přední příčky jsme neobsadily, ale hlavy jsme rozhodně nevěšely, protože jsme byly rády za zkušenost, kterou nám Praha a tato soutěž přichystala.

Hudební dílny

Petra Janečková

Drazí, školní rok je v plném proudu a hudební dílny opět běží!!! V pondělí 20. října proběhla první dílna žáků mé třídy. Zúčastnili se jí čtyři žáci – tři aktivně – Anežka Brouková, Eliška Rukavičková a Petr Prokeš a jeden pasivně - Bára Tichá, která dělala milé publikum.

Zdá se Vám, že je to malý počet účinkujících? Není. Přesně takhle si hudební dílnu představuji: malý počet žáků, kteří si mohou, ale nemusí zvát žádný fanklub (rodiče, sourozence, kamarády) a nepsaným pravidlem je, že nemusí ani hrát, kdyby je přepadla neovladatelná tréma... Je to ideální příležitost zahrát si v koncertním sále bez velkého obecenstva v „nekoncertním“ oblečení a ověřit si, co s námi udělá větší prostor a přítomnost spolužáků. Je tam vždy bezva atmosféra a všichni si navzájem drží pěsti, aby se jim hrálo dobře. Přijďte se podívat, zahrát, fandit...

Nikola Hájková

Naše úrodička

Ve středu 22. října proběhl první, podzimní koncert v tomto školním roce, který patřil našim nejmenším. Viděli jsme a slyšeli malé flétnisty a violoncellisty, klavíristy a klarinetistu a Princezničku na bále z 1. a 2. ročníku dramatařů a hudební přípravku s písničkami i dramatizací... Na tu Naši úrodičku se přišla podívat spousta maminek, tatínek, babiček, dědečků a kamarádů. V úplně plném sále vládla velmi příjemná atmosféra. Na pohodovém publiku byly vidět příjemně překvapené obličejky a ti nejmenší mají za sebou krásnou premiéru.

čaBMA

Přípravná hudební výchova C na Naši úrodičce

Piáno? Piáno! O projektu Piána na ulicích už jste určitě slyšeli všichni, je to bezpochyby krásná myšlenka, která mezi šedé okamžiky českých měst vnese i trochu hudby a dá prostor amatérům, profesionálům, každému, kdo jde okolo. Pan Bischof poskytnul jaroměřskému náměstí pianino ze svého vlastního majetku. To ale putovalo nejprve do naší školy, kde jej žáci výtvarného oboru vyzdobili barevnými výjevy. V pátek 24. října v 17:00, když bylo venku přibližně pět stupňů nad nulou, bylo slavnostně „zkoaloudováno“ před Vinotékou svatého Mikuláše. A bylo. Naše škola u toho samozřejmě nechyběla. Na pianino zahrál několik skladeb Štěpán Bischof a atmosféru dotvořily dvě antické múzy – Monika a Kateřina s textem Ch. Baudelaira. Akci přišly podpořit i děti ze ZŠ speciální. Program netrval dlouho, takže veselí s bohatým občerstvením dostalo volný průběh velmi záhy. Ještě dnes bych však chtěla vyjádřit své skromné přání, aby nám piáno na ulici vydrželo dlouho, aby dělalo všem okolo radost a aby atmosféru na náměstí zpestřovalo den co den!

Ga

Co je nového v dramatařůku?

Z 27. na 28. září se konalo soustředění souboru „Nikdo nic neví“. Jelikož letošní školní rok je pro nás ve znamení „Comedie dell'arte“, která se hrála v maskách, začali jsme shromažďovat informace. Dozvěděli jsme se plno zajímavostí o výrobě masek, historii masek a zabrousili jsme i do psychologie, což bylo velice přínosné a zajímavé. Začali jsme zkoušet práci s maskami, která vůbec není lehká. Postavy Comédie jsou vlastně typy, které měly pro diváky jasnou masku, kostým, pohyb a motivaci v jednání. Zkoušeli jsme si zahrát také nějakého toho Pantalona nebo Zanniho... Večer se konala tradiční schováváná po Zušce, doufám, že jsme „domáci“ moc nerušili. A také jako vždy se hrály parní válce ve spacácích. Druhý den jsme se začali učit pohybově ztvárnit jednotlivé postavy, což musím uznat, že bylo náročné. Celé soustředění jsme si užili, bylo plné zábavy. Udělali jsme dost práce, na které teď budeme stavět.

Pěš

Velké poděkování paní Březinové za tradiční nedělní snídani v podobě úžasných toustů!!! Jé

Scénické čtení poprvé v dramafáku

V letošním školním roce to zkusíme poprvé a to v rámci projektu Čtenář na jevišti na podporu četby knížek. Pondělní skupina čte a hraje knížku Pavla Šruta „Pan Kdybych hledá kamaráda“ a ta čtvrteční potom zpracovává dvě kapitoly z knížky Karla Poláčka „Bylo nás pět“. Scénické čtení znamená, že jsme všichni na jevišti a hrajeme s textem v ruce, který více nebo méně čteme! Je to moc zábavné a přináší nám to spoustu nových zkušeností. Máme vymyšlenou tu část, ve které se páli ceciliánské město Mostrava a vymýšlíme teď, jak kluci vypalují vosy. Tento měsíc už máme do Prahy odesílat video záznam a jinou dokumentaci... Tak snad to všechno stihneme.

K-Ája

Představujeme... profilové CD pěveckého oddělení

Slavíci hraběte Šporka

Repertoár CD, ve kterém převažují skladby českých autorů a úpravy lidových písní, nebyl zvolen náhodou. Rok 2014 byl vyhlášen Rokem české hudby a toto CD je tak zároveň příspěvkem k oslavě její krásy. Neméně kvalitně a s porozuměním ale prezentují zpěváci skladby i dalších světových autorů. Nahrávka je výsledkem pečlivého pedagogického vedení Kristýny Brzkové za znamenitého klavírního doprovodu Ivany Kubíčkové. Nechte si tedy pohladit uši i duši.

V. Kovář

Na nahrávce se podílelo 13 děvčat, z toho 9 stálých žáků pěveckého oddělení 4 jsme si přizvaly z minulých let. Byly to Olga Havlíková, Daniela Valešová, Pavlína Rejchrtová a Karolína Rolečková. Nahrávání trvalo celkem asi 15 hodin a probíhalo v sále ZUŠ.

Sbor nahrával dopoledne, sólová čísla odpoledne. Bylo to neočekávaně rychlé, počítaly jsme původně se dvěma celými dny. A veselá příhoda? Pan režisér skoro po každém dozpívání zhodnotil situaci: „Děvčata, byla jste skvělá, ale dáme si to ještě jednou!“ nebo „Skvělé, máme to, jen to tady ještě předěláme!“ nebo si vzpomínám, zrovna když jsme předělávali píseň Tonight, která se nám konečně povedla, tak mi v dohře křupnul kotník, takže jsme to museli celé přetočit. Rozhodně jsme si ale nahrání všichni užili.

Petra Janečková

Pokud chcete mít nové CD Slavíci hraběte Šporka ve své audiotéce, zastavte se v ředitelně nebo se zúčastněte některé ze soutěží v ZUŠkovinách! (pozn. redakce)

Jak se má kytarový orchestr Betlém Matyáše Brauna?

„To je pořád něco. Druhý týden v září jsme hráli Hořice (vernisáž výstavy „Krajiny“ v Městském muzeu v Hořicích, pozn. redakce), museli jsme zkoušet už o prázdninách a hned potom po nás chtěli koncert ve Smiřicích v kapli, kde se konají známé koncerty známého pana Svěceného. Dá se říct, že se povedlo. Začal orchestr starou muzikou od renesance k romantismu, potom jsem hrál já a David Fiedler, pak hrál David svoje věci a potom orchestr pokračoval svým současným repertoárem. Byly přídivky a Dezertér... Okamžitě si nás objednali s vánočním programem na příští rok. Začínáme dělat repertoár na Advent v Muzeu, který bude 29. listopadu a 10. prosince točíme veřejnou nahrávku v Českém rozhlasu v Hradci Králové, která se bude vysílat na Štědrý den. A na jaře se chystáme na Turnovskou kytaru, to je celostátní festival.“

Za vyčerpávající odpověď děkují panu učiteli Miloši Dvořáčkovi! „No jo, to je pořád něco!“

Jé

Přišla jsem... Klára Cvejnová

S ročním zpožděním přinášíme letošní rozhovor s paní učitelkou Klárou Cvejnovou, která v naší ZUŠce učí Hru na housle od loňského školního roku a plánovaný rozhovor jsme spolu uskutečnily až teď. **Kdy jste přišla poprvé do základní umělecké školy?** To bylo ve čtvrté třídě, chtěla jsem hrát na příčnou flétnu, potom mě chtěli dát na violoncello, ale skončila jsem u houslí a potom u violy. To bylo v Náchodě u pana učitele Janka. Chtěla jsem tam sama, mamka mi pořád říkala, ať ještě počkám... a potom zase bylo moc dětí, ale dopadlo to. **A jak to bylo potom?** V šesté třídě jsem přešla na violu, protože jsem chtěla na konzervatoř. Tam jsem se dostala a šest let studovala a dostudovala. A potom jsem udělala přijímací zkoušky a byla přijata

s Annou Čepičkovou při vyučování

na Pedagogickou fakultu v Hradci Králové obor Viola a Hudební kultura a mám se dobře. **U nás učíte jeden den v týdnu a vyučujete ještě někde jinde?** Učila jsem dřív soukromě. A když přišla nabídka z Jaroměře, přišla zároveň i ze ZUŠ v Červeném Kostelci, tak učím i tam. **Jaké to je v pozici paní učitelky?** No, já jsem chtěla učit už od základní školy, inspiroval mě pan Janko...mně se splnil sen. **Co ještě stihnete?** Hraji v univerzitním orchestru v Hradci Králové a máme ještě duo, trio, kvartet... V listopadu budeme mít koncert a taky s triem budeme nahrávat, bude to paní skladatelka, která se bude vydávat poprvé... **Máte nějaký pedagogický postup nebo metodu?** U houslí je to velmi individuální. Každý žák je jiný a ke každému se musí přistupovat jiným způsobem. Každý žák se rozvíjí jinak. **A jak to bylo s vámi, vzpomenete si?** No, já byla pilná žákyně (*smích*), no já když byla menší, tak jsem nechtěla cvičit, i když všichni říkali, ať cvičím, že je ve mně velký potenciál, ale nikdy jsem nechtěla. Housle mě moc nebavily a mamka mi řekla, že mě ze ZUŠky odhlásí, to na mě platilo...Ale jak jsem začala hrát na violu, tak to šlo samo. Hrála jsem i tři hodiny denně. Začátky na housle jsou těžké. **Jak ten začátek dlouho trvá?** U každého jinak, je potřeba to vydržet, nejhorší je naučit se držení, jak se pokládají prsty... a potom to už jde samo. **Co byste vzkázala dětem nebo rodičům, kteří o houslích uvažují?** Nejlépe je začít v pěti letech, ještě než jde dítě do první třídy a má ještě hodně času. Kdy nemá ještě školní starosti. V pěti letech je to hra, hrajeme písničky a baví je to, poznají písničku, mají radost, že ji dokážou zahrát, zaspívají si ji. **Děkuji za rozhovor a přeji hodně pestrý podzim a úspěšný školní rok!** Jé

Dušičky

2. listopad je v kalendáři označován, jako Památka zesnulých, ale všichni ho znají spíše pod názvem Dušičky (od něj se také odvozují jiné názvy např. dušičkové počasí). Je to den, kdy si lidé připomínají své zesulé a navštěvují je na hřbitovech. Zahradníci, květináři a další obchodníci si v těchto dnech mnou ruce, protože zákazníci berou jejich obchody útokem a nakupují všechny květiny, věnce a svíčky, co jim přijdou pod ruku. Hřbitov pak vypadá jako rozsvícené a přezdobené velkoměsto. Přijde mi, že se z toho vytrácí původní smysl a stává se z toho soutěž „Kdo má víc a lépe ozdobený hrob“. Ale proč bychom si vlastně měli vzpomenout jen jednou za rok? Můžeme přece vzpomínat celý rok a ne jen jeden den, když se to musí. Samozřejmě, že hřbitov je místo vzpomínání, ale to nám ještě nezakazuje vzpomenout si na zesulého i doma nebo při činnostech, které obvykle rád dělal, které jsme dělali s ním...A když si takhle vzpomeneme, jsme na nejlepší cestě si uvědomit, že nezáleží na tom, jaké kytky jsou nejlepší, a jestli je ten „nás“ hrob ten nejhezčí. Když mně umřel dědeček, nosila jsem mu místo kytek na hrobeček obrázky, které jsem namalovala, nebo dopisy, aby stále věděl, jak se máme a co zrovna děláme. A k Vánocům od nás dostal pivo, aby měl na ty

Vánoce nějaký pořádný dárek, a taky proto, že pivo vždycky dával přednost před kytkami. Myslím, že většina našich zesnulých blízkých by si to takhle přála.

BobuLe, foto Ančíí

...viděli jsme...

Davidu Fiedlera a Miloše Dvořáčka a Braunův betlém ve Smiřicích a Kristýnu Brzkovou se zpěvačky na Křtu CD

V Ý T V A R N É S T Ř Í P K Y

Co nás čeká: LISTOPAD

Dušičky 2.listopadu. Den, kdy pozůstalí vzpomínají na své zemřelé příbuzné a přátele. Všichni přicházejí na hřbitovy, kde očistí hrob a jeho okolí, pokládají věnce, živé květiny a zapálí svíčku, aby se pak v tichu pomodlili. Modlitba živých prý pomáhá dušičkám očistit jejich hříchy. Kdysi se místy peklo pečivo, kterému se říkalo „dušičky“. Bylo čtyřhranné, plněné povídky nebo mákem a bývali jím obdarováni žebráci a chudí lidé. Málokdo tuší, že v Podkrkonoší se slavily Dušičky podobně, jako je tomu v USA, s průvody strašidelných a děsivých masek.

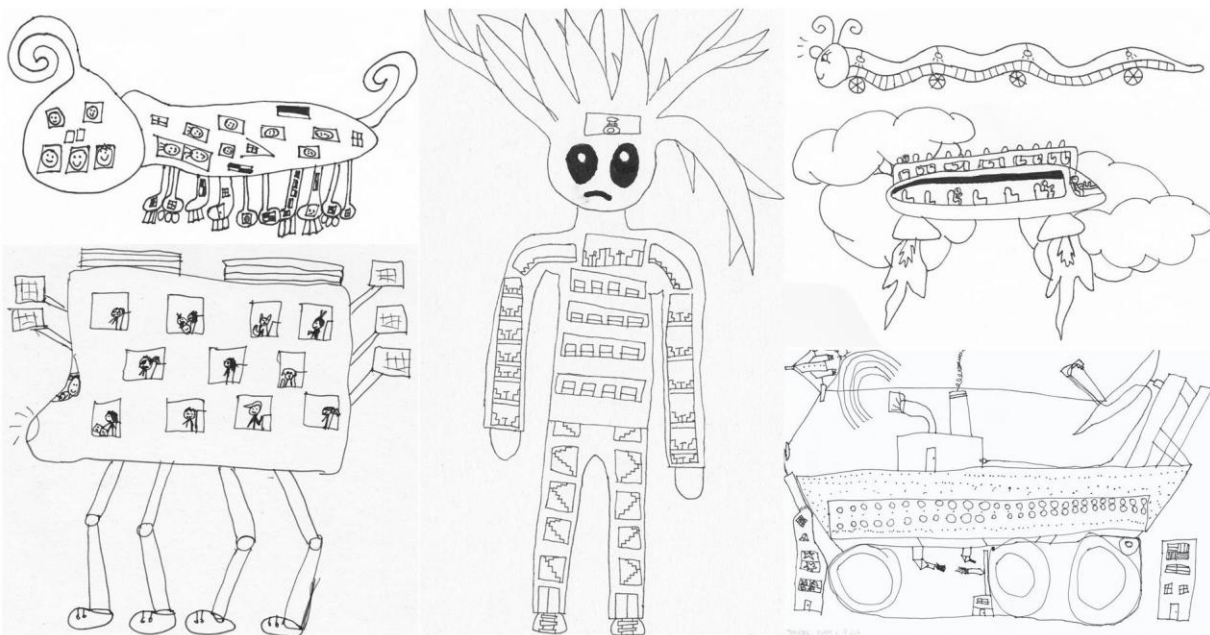
Vyrobte si strašidýlko

Pomůcky: rezná látka, nůžky, čtvrtka, tužka, jehla, nitě, vyšivací bavlnka, dva malé knoflíky, kousek provázku.

1. Strašidýlko si nejprve nakreslíme na bílou čtvrtku a vystříháme (už při stříhání přidáme 1 až 1,5 cm). Poté šablonu obkreslíme na dvojitou látku (přední a zadní díl) a vystříháme.
2. Figurky sešijeme kolem dokola na stroji nebo v ruce a dole ponecháme větší otvor, kterým sešitou látku obrátíme na líc a tudy ještě vycpeme strašidýlko vatou.
3. Otvor ručně sešijeme.
4. Teď už zdobíme výšivkou - zadním stehem - kontrastní (červenou či černou) nití a podle fantazie dotvoříme. Na místo očí vybereme malé, například dřevěné, knoflíky a přišijeme. Vyšijeme ústa. Do horní části přilepíme (zapošíjeme) provázek na zavěšení.
5. Strašidýlko je hotové, můžete ho věnovat jako dárek, anebo zavěsit na větev v zahradě. Čím víc, tím líp.

Den bez aut 14.listopadu. Poukazuje na různé druhy dopravy, především kolo, městskou hromadnou dopravu, která přepraví více cestujících než automobil. Na konci 50. let si lidé uvědomili, že automobilismus snižuje kvalitu života ve městech. U nás se uskutečnil první den bez aut až v roce 1991. Dokázali byste vymyslet dopravní prostředek, který by zcela zastoupil automobil? Naši výtvarníci se opět činili a tady jsou dopravní prostředky budoucnosti.

Den nekupování ničeho, 28.listopad. Spousta lidí totiž stále nakupuje množství zbytečných věcí, bez kterých se dá žít. Zkuste se zamyslet a sepsat nebo nakreslit pět věcí, bez kterých se v životě neobejdete a naopak pět věcí, které byste mohli postrádat. Porovnejte s kamarády.

Obrázky nakreslili žáci výtvarného oboru: Z. Lelková, L. Lišková, J. Horká, M. Michálková, A. Kutíková, A. Ulich.
Stránku připravila R. Ulichová.

Do šatny...zvítězili jsme!

Vítězové z minulého čísla se vzácně na pointě shodli.

Cena v redakci čeká na Janu Kovářovou a Jana

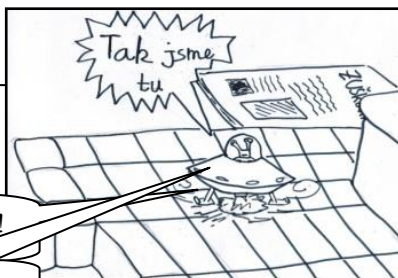
Rupricha. Gratulujeme! **Doplňte pointu** do bubliny!

Nejvtipnější a nejvýstižnější nápady odměníme! Nezapomeňte

se k textu podepsat a vhodit ho do 20. listopadu (uzávěrka prosincového čísla) do poštovní schránky vedle LDO, v přízemí školy. Těšíme se! (S)TRIP pro vás kreslí Maro a Ondro

Týjo, v tédle škole to fakt žije!

Tady to ale žije!

Potkají se dvě žížaly.

„Mařenko, kde máš manžela?“

„Ale, chlapi ho vytáhli na ryby!“

Je chytřejší pes nebo kočka?

Samozřejmě že kočka! Už jste viděli, aby deset koček táhlo saně s nákladem?

Setkali se dva milovníci psů a jeden se chlubí:

„Můj Astor už umí číst noviny!“

„Já vím, můj Rex mi to už říkal!“

Sedí veverka na stromě a louská oříšky.

Rozlouskne první: stříbrné šaty, druhý: zlaté šaty, třetí: diamantové šaty! Veverka se schoulí na větvi a pláče: „Já se snad kvůli tý zatracené pohádce ani nenažeru!“

Tygrýce napomíná malého tygríka, který honí lovce: „Kolikrát ti mám říkat, že se s jídlem nehraje!“

Sedí dvě vlaštovky na drátě a jedna povídá:

„Krucí, ta ženská má ale hlas!“

„To tedy má. Taky mě už z něj brní nohy!“

Věřte nevěřte, to co vidíte na fotografii je nefalšovaný obrázek z jednoho říjnového odpoledne, který zachytila Ančííí. Pište nápady na pointu, která se stane východiskem pro příští strip.

Napříč Austrálií skáče klokán a po každých 100 metrech se zastaví, z jeho vaku vykoukne tučňák a blinká. V Antarktidě tou dobou sedí mezi tučňáky malý klokánek, klepe se zimou, občas kýchne: „Přihlouplý výměnný pobyt!“

V bytě zvoní telefon, zvedne ho pes a povídá: „Haf!“

„Haló! Co prosím?“

„Haf!“

„Nerozumím vám!“

„Haf!“

„Jakže, prosím?“

Pes podrážděně: „H jako Hugo,

A jako Adam, F jako František. Haf!“

vtipky vybrala k-Ája

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , www.zus-jaromer.cz

3. číslo vychází 3. listopadu 2014 s Malými básněmi v próze Ch. Baudelaira v příloze

redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Ga (Kateřina Prašilová), BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná),

Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), Ančííí (Anna Vitvarová)

Maro (Martin Karban), Ondro (Ondřej Kryst), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková)

korektury grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)

